

SØGER LÆRDOM VED LÆSNING OG VED TRO

NUMMER 7 | 1. APRIL 1927 | 76. AARGANG

HVORLEDES OPNAAS GUDS VELSIGNELSER?

Af Præsident *Joseph F. Smith.*

Der er Velsignelser, som tilhører Jesus Kristi Evangelium og den Verden, der kommer, som ikke kan sikres ved personlig Indflydelse og ikke heller købes for Penge, og som intet Menneske, formedelst sin egen Intelligence eller Visdom kan opnaa, men kun ved Efterlevelse af visse Ordinancer, Love og Befalinger, som er givne. Efter min Anskuelse vil det være godt for de Sidste Dages Hellige fremdeles at have i Erindring, at Evangeliets uskattelige Velsignelser er bleven skænket dem formedelst deres Tro, og at Tilgivelse af deres Synder er opnaaet ved Omvendelse og Daab, samt, at det kun er alene ved fortsat Trofasthed, at de kan erholde de Gaver og Velsignelser, der tilhører det evige Liv. Der er mange Velsignelser, der tilhører det evige Liv, og der er mange Velsignelser, som er fælles for den menneskelige Familie, hvilke alle kan nyde, uden Hensyn til deres moralske Stilling eller religiøse Overbevisning.

Gud har givet alle Mennesker èn fri Vilje og har givet os

det Privilegium at tjene ham, eller ikke tjene ham, at gøre det, som er ret eller ikke ret og dette Privilegium er givet alle Mennesker uden Hensyn til Tro, Kulør eller Betingelser. De rige saavel som de fattige besidder denne Vilje og ingen Magt kan berøve Menneskene den. Denne Vilje er given alle. Den er en Velsignelse som Gud har skænket Menneskeheden. Og han vil holde nøjagtigt Regnskab over hvilken Brug vi gør af den. Ligesom det blev sagt om Kain, saaledes vil det blive sagt om os: »Om »du« gør godt, vil du da ikke blive antaget? Og om »du« ikke gør godt, ligger Synden for Døren.« Der er imidlertid visse Velsignelser som Gud kun tildeler Menneskenes Børn formedelst en retfærdig Udøvelse af denne Vilje. For Eksempel: Intet Menneske kan erholde Tilgivelse for sine Synder uden ved Omvendelse og Daab af èn, som har Autoritet. Dersom vi vil være fri for Synd, for dens Virkninger og for dens Magt, da maa vi adlyde den Lov Gud har aabenbaret; uden at gøre dette, vil vi aldrig erholde Tilgivelse for vore Synder. Derfor, medens Gud uden Betingelse har skænket alle Mennesker en Vilje til at vælge mellem det Gode eller det Onde, kan han ikke og vil ikke give Menneskenes Børn Tilgivelse for deres Synder, uden ved Adlydelse af Loven. Derfor ligger hele Verden i Synd og er under Forbandelse, eftersom Lyset er kommet til Verden og Menneskene vil ikke bringe sig selv i den rette Stilling overfor Herren. Og denne Forbandelse hviler tifold paa alle, som har vist Lydighed til Loven og som engang har modtaget Tilgivelse for deres Synder, men er gaaet tilbage til Synden og har forglemt eller tilsidesat de Pagter de gjorde, da de gik i Daabens Vand.

Alle Mennesker er velsignet med Styrke i deres Legemer, med Brug af deres Tanker, og med Ret til Udøvelse af den Myndighed med hvilken de er udrustet.

Gud har ikke tilladt og vil ikke tillade, at den Hellig Aands Gave bliver givet til nogen Mand eller Kvinde, medmindre de efterlever Guds Lov. Derfor kan intet Menneske erholde Tilgivelse for sine Synder; intet Menneske kan erholde den Helligaands Gave, eller Retten til dens Magt og Privilegier;

intet Menneske kan blive Arving til Gud eller blive Arvtager med Jesus Kristus undtagen det lever efter de himmelske Krav. Disse er de almindelige Velsignelser og store, uskattelige Privilegier, som henhører til Evangeliet, til Livet og Frelsningsplanen, der er aaben og fri for alle paa visse Betingelser; men som intet Menneske under Himmelen kan blive delagtig i, med mindre det passerer den Kanal, som Gud har afmærket. Men alle disse Privilegier og Velsignelser kan blive forbrudt og mulig blive tabt for al Evighed, med mindre vi trofast fortsætter efter den os anviste Kurs.

Efter min Dømmekraft vil det være vel for de Sidste Dages Hellige, at de ikke taber af Syne de store Privilegier og Velsignelser, der er henlagt for dem.

Ingen Mand kan blive en Borger i Guds Rige, uden at gaa ind ad Døren. Der er Tusinder og Tusinder, ja, Millioner, som aldrig vil blive Borgere i Guds Rige i denne Verden, fordi de svigter i Udøvelse af den Vilje og Magt, der er givet dem. Ikke desto mindre nyder de mange af de Velsignelser, som i Almindelighed bliver tildelt Verden. Solen skinner saavel paa de Gode som Onde; men den Hellig Aand neddaler kun paa de Retfærdige og paa de, der er tilgivne deres Synder. Regnen falder saavel paa de Onde som paa de Gode; men Præstedømmets Rettigheder er meddelt, og dets Lærdomme drypper som Draaber fra Himlen paa Sjælene af disse, der modtager det paa Guds egen udvalgte Maade. Himlens Naade, den Almægtiges Anerkendelse af sine Børn paa Jorden som hans Sønner og Døtre, kan kun sikres ved Lydighed til de Love han har aabenbaret. De rige og mægtige i Verden kan ikke købe disse Ting.

Simon, kaldet Troldkarl, ønskede at købe den Magt, at kunne meddele den Hellig Aand, men Peter sagde til ham: »Gid dit Sølv maa gaa tilgrunde tillige med dig selv.« Disse Velsignelser og Kræfter kan ikke købes undtagen ved Jesu Kristi Forsoning, de kan ikke erholdes ved personlig Indflydelse, Rigdom, Stilling eller Magt eller paa nogen anden Maade end den Gud har bestemt. Nu, saa længe De Sidste

Dages Hellige er tilfreds med at adlyde Guds Befalinger og paaskonne de Privilegier og Velsignelser som de nyder i Kirken og vil bruge deres Tid og deres Midler til Guds Navns Ære, til at opbygge Zion og til at fremme Sandhed og Retfærdighed paa Jorden, saa længe er deres himmelske Fader bunden ved sin Ed og sine Pagter, at beskytte dem mod enhver forekommende Fjende og at hjælpe dem over enhver Hindring, der mulig maatte blive opkastet imod dem eller lagt i deres Vej; men i det Øjeblik et Samfund begynder at blive indviklet i sig selv og Egenkærligheden bliver berørt af det timelige og de sætter deres Tro til Rigdom, i det Øjeblik, at Guds Kraft begynder at trække sig bort fra dem, og de ikke hurtig omvender sig, vil den Hellig Aand aldeles trække sig tilbage fra dem og de vil blive overladt til sig selv. Dette, der var givet dem, vil blive taget fra dem, de vil tabe det de havde, thi de vil ikke være værdig til det.

Gud er barmhjertig, men vi skal ikke forvente Naadesbevisninger af den Almægtiges Haand, med mindre vi fortjener dem, eller at vi i det mindste har et ærligt Ønske i vore Hjerter om at gøre os fortjente, og et ærligt Ønske vil ikke altid nytte, med mindre vore Gerninger svarer dertil. Vi er meddelagtig i et alvorligt Arbejde, i hvilket vi ikke alene maa bekende vor Religion, men ogsaa praktisere den. Vi maa være hvad Gud onsker vil skal være, ellers er vi ikke hans Folk, heller ikke det Zion, han har til Hensigt at samle og opbygge paa Jorden i de sidste Dage.

REJSESKILDRING FRA SVERRIG OG NORGE.

Fra »Relief Society Magazine«.

—

Efter at jeg tilligemed Præsident James E. Talmage havde tilbragt behagelige Dage i Danmark, hvorom jeg tidligere har skrevet, forlod vi Frederikshavn ved Middagstid den 16. Juli og landede efter fem Timers Sejlads i Goteborg, Sverrig.

Fjorten Krigsskibe af den svenske Flaade laa for Anker i Havnen; om de laa der for det stolte Syns Skyld eller de laa der i en alvorligere Hensigt, ved man ikke, men det var et meget indtryksfuldt Skue.

To smilende unge Drenge — Ældster mener jeg, men som alligevel lignede Drenge, ved Navn Forsberg og Larsen ventende, at vort Skib skulde lande i Goteborg, modtog os hjerteligt, og ledsagede os til det beskedne Konference-Hjem, hvor vi fandt den gode gamle Grenpræsident August Hedberg, der dog ikke kunde tale eller forstaa Engelsk.

I Mødet om Aftenen havde vi Lejlighed til at hilse paa Medlemmerne i den lille Gren. Tidlig den næste Morgen blev der afholdt et Missionær-Møde, hvorefter der kørtes en kort Tur gennem Gaderne i den prægtige By. Tiden kom, da vi maatte sige Farvel og fortsætte Rejsen til Stockholm, Sverrigs Hovedstad, hvortil vi naaede efter ni Timers Rejse gennem et meget prægtigt Landskab af en uendelig Mængde Søer.

Vi ankom til Stockholm den 17. Juli om Aftenen Kl. 9.20, og blev der modtaget af Præsident John A. Anderson og flere af hans Medarbejdere, som afventede vor Ankomst. Medens vi opholdt os i Stockholm, var vi Broder og Søster Einar Johansons Gæster.

Det komfortable Kapel, som ejes af Kirken, var i Sandhed lig Edens Have, dannet saaledes af grønne Guirlander, Palmer i Potter og andre Blomsterplanter i mange forskellige Kulører. Denne yndige Duft udtalte et mere hjerteligt Velkommen end de kraftige Toner af Trommer og Trompeter kunde have gjort.

Det samme heldige Resultat, der havde gjort sig gældende ved de tidligere afholdte Konferencer i andre Lande, gentog sig her; de samme kraftige Vidnesbyrd blev baaret, den samme fine Sang blev udført, og den samme opløftende Aand var tilstede.

Det korte Ophold i Stockholm i Forbindelse med Afholdelse af flere Møder, tillod os ikke at se, saa meget af den smukke By med dens Seværdigheder, som vi kunde ønske.

Vi maatte forlade Byen allerede Tirsdag Aften den 20. Juli, for at fortsætte vor Rejse til Oslo, Norge. Et stort Antal Missionærer og andre, medbringende Blomster, kom til Stationen for at sige os Farvel. Da Toget satte sig i Bevægelse, bød vi dem alle med dyb Bevægelse Farvel og i det engelske Sprog udraabte vi »God be with you till we meet again«.

Vi ankom til Oslo den næste Dag, og om Aftenen havde vi den Glæde at overvære Ungdomsforeningens regulære Møde; atter igen mødte Sprogvanskeligheden os, men Aanden var i alt, hvad der foregik. Der var smuk Sang og et udmærket Program blev udfort. Præsident Martin Christophersen, der havde været i Bergen, ankom efter Mødets Slutning og bød os hjertelig Velkommen. Sammen med ham besøgte vi Dagen efter de kongelige Haver, hvor han som en ung Mand havde været ansat som assisterende Gartner. Det var med Glæde, at vi lyttede til hans saa langt tilbageliggende Erindringer, og tillige se, hvorledes hans Ansigt lyste op, naar han udpegede denne eller hin Plads, eller omtalte noget af speciel Interesse fra hin Tid. Blomsterne, selv om de stod i en Konges Have, syntes ham dog ikke at være saa smukke, som de, der stod der for Aar tilbage.

Vi besøgte ogsaa det gamle Vikingeskib og levede i en halv Timestid i den samme Atmosphære, som de brave Norsemen i gamle Dage. Et Besøg i eet eller to Museumer og en Køretur op til Toppen af Bakken, fra hvilken vi nød et smukt Skue ud over det omliggende Landskab, er nogle af de prægtige Oplevelser, vi havde i Oslo, udenfor disse, der var forbundne med de kirkelige Pligter. Den 24. Juli blev fejret ved en Festlighed til Ære for Pionererne. Salen var smukt dekoreret med norske og amerikanske Flag, de lange Borde var bestrøet med afskaarne Blomster. Et passende Program for Anledningen blev udført og var helt igennem meget fornøjeligt.

En Konference blev afholdt Sondag den 25. og var præget af en meget alvorlig Aand. Mødet om Eftermiddagen blev aldeles overgivet til den Kvindelige Hjælpeforening. Søster

Borghild Nielsen. Den dygtige Missions-Sekretær, tilkommer i høj Grad Æren for disse Organisationers up-to-date Arbejde i Norge. Et Kvindeforenings Bestyrelsesmøde og et specielt Præstedømsmøde blev afholdt imellem Møderne, saa vi var glædet ved Anledningen vi havde til at yde en speciel Hjælp.

Vor sidste Time i Oslo Mandag Aften blev brugt i Mrs. Riter, Mrs. Jennings, Miss Van Cotts og Miss Cannons Selskab, som just var ankommen fra en Tur gennem Fjordene.

Vi havde bestemt at rejse tidlig den paafølgende Morgen, hvorfor vi gjorde os speciel Anstrengelse for at se vore Venner, endskønt det var sent; men vi vil stedse glæde os over denne Anledning, thi det næste vi hørte fra dem, da vi kom tilbage til Liverpool fra vor Rejse langt imod Nord var, at vi i et Blad fra Hjemmet læste om Mrs. Riters Død i København.

Den 14 Timers Togkørsel fra Oslo til Trondhjem i Selskab med Missionens Præsident og dens Sekretær, var en meget interessant Rejse. Det norske Sceneri er aldeles forskellig fra det Svenske, men for mig ikke mindre prægtig. Om Dagen kravlede og kravlede vi til Toppen af Bjerget, hvor vi iagttog Floden, der var stor nede i Bunden, men formindskedes gradvis, indtil den kun var en smal Strøm. Vi kørte ned paa den anden Side og iagttog her en smal Strøm fra dens Udspring, men som stedse blev fødet af Spring og utallige Vandfald, til den udvidede sig til en bred Flod i Bunden. De norske Gran- og Naaletræer, de nette Bjelkehuse paa Bjergene med de smaa Haver, danner et fortryllende Billede.

Besøgende til vor Kirkes Grene i disse langt bortliggende nordlige Egne, er langt fra at være almindelig, og endskønt Missionærerne er faa, var deres Velkommen i Sandhed ægte.

Den følgende Dag efter vor Ankomst blev vi inviteret til en delikat Suppèr hos Kvindeforeningens Præsident, Søster Radke, hvis Fødselsdag det var, og som var Anledningen til dette lille Selskab. Herefter blev der afholdt et offentligt Møde med almindeligt godt Resultat.

Forinden Skibet den næste Dag sejlede op imod Nord, fik

vi Anledning til at besøge den historiske Domkirke, i hvilken alle Norges Konger er bleven kronet. Vi gik igennem Kongernes Palads i Trondhjem, hvilket er sjeldent benyttet imellem Kroningshøjtidelighederne, dog havde Kongen fornylig været der en Nat paa sin Rejse til Bodø. Det er ganske smukt og hyggeligt, med gennemvævede Tæpper i mange af Værelserne, og der var en Duft og en stille Ro, som gav et fortryllende Indtryk.

Hotellet paa hvilket vi boede var nydeligt, men det var saa overfyldt, at vi maatte sove i Senge, der blev sat ind i et Opholdsværelse. I Spisestuen var Luften helt tyk af Røg. Næsten alle Mænd og Kvinder røg, talte, drak Vin og dansede i den nærliggende Dansesal. Det hele Sceneri hørte mere hjemme i Paris eller London, i Stedet for i denne nordlige norske By. Alt syntes saa fjernt fra vore smaa Forsamlinger med de norske Hellige, hvor vi var forenede i Aanden og Tanken kom til os, at Tiden var kommen, da Menneskene skulde blive egenkærlige, hovmodige, Elskere af Vellyst, mere end at elske Gud. Vi var atter taknemmelige for Evangeliet.

Den 29. Juli, forinden det lille Skib, der skulde tage os paa den tre Dages Rejse til de arktiske Regioner afsejlede, afholdt vi et kort Møde i Kahytten med de af Kvindeforeningens Medlemmer, der var mødt for at se os sejle. Dette blev muliggjort, grundet paa, at Afsejlingen blev udsat en Timestid; vi glædede os over den Time vi nød sammen. Jeg maa atter slutte og vente med at fortælle om vor Rejse til Narvik og Bergen i en senere Artikel.

Søster *May Booth Talmage.*

LEV ET MORALSK LIV.

Vi lever i en Tid, da Usædelighed har antaget en hæslig Karakter og har til ubodelig Skade grebet ind i vort daglige Liv. Kyskhedens Love regnes for intet, og Ægteskabet er i

mangfoldige Tilfælde traadt under Fødder, skønt der er intet, der er saa vederstyggeligt for Herren som dette, at hans Børn overtræder de Love, hvorved de gør sig skyldige i konslige Udskejelser.

Usædelighed synes at være en Kræftskade, som har sin Rod i Beruselse, Sanselighed og Fornægtelse af en Guds Tilværelse — en Skyld, der tildels kan lægges paa en afvegen Kristenheds krafteslose Gudsdyrkelse og Mangel paa Vidnesbyrd og Kundskab om det evige Evangeliums opløftende Principper samt Tro paa Kristus som dens Forløser.

En anden Aarsag til den slappede Moral er muligvis Børnenes mangelfulde Opdragelse og utilstrækkelig Oplysning om Kyskhedens Love. Forældrene har i Almindelighed deres Opmærksomhed henvendt paa, at deres Børn ikke udsættes for at paadrage sig Sygdomme, der forhindrer dem i deres Livs Vækst, men Usædeligheden, som er langt forfærdeligere i dens Virkninger, tages der undertiden mindre Hensyn til, dog den fordærver baade Legeme og Aand, hvorfor Forældrene i en endnu højere Grad burde søge at holde Børnene paa Kyskhedens Bane.

Denne Tiltagen i Umoralitet svækker Menneskeslægten, eftersom der i Legemet er plantet saavel Dødens som Forraadnelsens Sæd, og naar et Folk, hos hvem Uterligheder og Laster har Sæde, hjemsøges af Landeplager eller Pestilenser, er det ikke i Stand til at staa imod. Herren har paany advaret Menneskene; han har udsendt sine Tjenere til Jordens Nationer for at raabe Omvendelse til deres Medmennesker og forkynde, at Himmeriges Rige er nær. De Sidste Dages Helliges Missionærer har snart i eet Hundrede Aar arbejdet med Iver og Nidkærhed i ovennævnte Retning (her i Landet omtrent 77 Aar), og mange har annammet Evangeliet ved Daab, men ikke alle har baaret Omvendelsens Frugter, som har været lært dem.

Blandt de Pligter, der paahviler Kirkens Ældster, der er udsendt i Verden som Missionærer, er denne: at belære deres Medmennesker om at omvende sig fra deres Synder og bede

deres himmelske Fader om Tilgivelse. De bor stedse vaage over Kirkens Medlemmer og formane dem til at leve et gudeligt Liv og sky alle de Fristelser, der kan føre dem ud i et usædeligt Liv. Utugt er en af de største Synder, der kan begaas og tillades ikke blandt Kirkens Medlemmer, hvilket fremgaar af følgende:

Ulovlig Kønsforbindelse er af Gud betegnet som en af de groveste Synder, og de Sidste Dages Hellige stiller personlig Renhed i kønslig Henseende som en uundgaaelig Betingelse for at kunne staa som Medlem af Samfundet. De Lærdomme, som den nephitiske Profet Alma fremsætter med Hensyn til Synd mod Dyd og Kyskhed, anerkendes af de Sidste Dages Hellige uden Forbehold, naar han siger: Disse Ting (Skørlevnet) er en Vederstyggelighed i Herrens Øjne, ja vederstyggeligere end alle Synder, undtagen at udgyde uskyldigt Blod eller at fornægte den Helligaand (Alma 39: 5). Du skal ikke bedrive Hor, var et af Budene, som Gud skrev med sin egen Finger i Midten af Torden og Lynild paa Sinaj Bjerg i gamle Dage, og dette Bud er blevet fornyet som en særlig Befaling i disse sidste Dage. Udelukkelse af Samfundet er den fastsatte Straf for Overtræderen af det sjette Bud (Pagtens Bog 62: 24, 80—83; 63: 16, 17). Herren betragter endvidere enhver Nærmelse til kønslig Synd som uforeneligt med et Liv, der skulde leves af dem, som har annammet den Helligaand, thi Guds Søn erklærer, »at hver den, som ser paa en Kvinde for at begære hende, har allerede bedrevet Hor med hende i sit Hjerte« (Matt. 5: 28). Og i ny Aabenbaring hedder det: »Den, der ser paa en Kvinde for at begære hende, eller den, som bedriver Hor i sit Hjerte, skal ikke have Aanden, men skal fornægte Troen og frygte.« (Pagtens Bog 63: 16).

Lad os erindre, at hverken Mænd eller Kvinder kan overtræde Kyskhedens Love uden derved at begaa en grov Synd, for hvilken de maa lide den tilbørlige Straf. Da Guds Love i fordums Dage herskede blandt Menneskene, var Utugt en Forbrydelse, som under visse Omstændigheder straffedes med Døden.

DEN DANSKE MISSION.

DEN KVINDELIGE HJÆLPEFORENING.

I Anledning af Kirkens Kvindelige Hjælpeforenings Stiftelse i Nauvoo den 17. Marts 1842, blev denne Begivenhed mindet i Københavns Gren, med et for Anledningen specielt affattet Program.

ÆLDSTERNES VEJLEDER.

En revideret Udgave af »Ældsternes Vejleder« er nylig udkommen i den Danske Mission. Denne lille Bog er en nyttig Vejleder for Missionærerne og Præstedommet i Almindelighed, hvorfor vi anbefaler alle at købe den. Prisen er 50 Øre, og den kan bestilles hos alle Grenforstandere.

Ligeledes er Frelsens Plan udkommen i et nyt Oplag og kan nu faaes fra Missionskontoret.

BESØGENDE FRA LIVERPOOL.

Ældsterne Z. Vernon Derrick, Sekretær og Revisor i den Europæiske Mission og James K. Knudsen, assist. Redaktør ved Millennial Star, er for Tiden ude paa en Rundrejse i Europa. De har besogt Norge og Sverrig og ankom til København den 21. Marts, hvor vi havde den Glæde at nyde deres behagelige Selskab i faa Dage; herfra fortsattes Rejsen til Tyskland via Aarhus.

ANKOMST OG BESKIKKELSE.

Den 21. Marts ankom følgende Ældster til København med Dampskibet »Hellig Olav« for at virke i den Danske Mission: Peter Laurids Gregersen, Pocatello, Idaho; Douglas Thomsen, Salt Lake City; Gunnar Moroni Nielsen, Lankershim, Calif.

Ældste Gregersen er beskikket til at arbejde i Københavns Konference, medens Thomsen og Nielsen er beskikket til Aarhus Konference.

Joseph L. Petersen,
Missionspræsident.

ET BREV.

Aarhus, den 21. Marts 1927.

Præsident *Joseph L. Petersen*, København.

Kære Broder!

Det er os en Glæde at meddele Dem, at vi igaar var tilladt at indlemme syv Personer i Kirken ved Daab; de tre var fra Randers Gren og fire fra Esbjerg Gren, hvilket bringer Antallet af døbte i Aarhus Konference op til tyve Sjæle siden Nytaar. Endvidere er der flere alvorlige Undersøgere, som jeg antager, vil blive indlemmet i Kirken i Løbet af tre til fire Uger.

Herren siger i en Aabenbaring til Profeten Joseph Smith: »Ihukommer, at Sjæle er af stor Værd for Guds Aasyn; om saa skulde ske, at I maatte arbejde alle eders Dage med at raabe Omvendelse til dette Folk, og kun bragte een Sjæl til mig, hvor stor skal da ikke eders Glæde være med ham i min Faders Rige? Og nu, dersom eders Glæde vil blive stor for een Sjæl, som I have bragt til mig i min Faders Rige, hvor stor vil da ikke eders Glæde blive, dersom I bringe mange Sjæle til mig?

Vi anerkender i Sandhed, at Herren har velsignet os i vort Arbejde ved at lede os til disse, der paaskønner det herlige Budskab om Liv og Frelse, som vi bringer til dem. Vi har ogsaa haft den Glæde, at se Guds Kraft gøre sig gældende, med Hensyn til Helbredelse af de syge, hvorfor vi er meget taknemlige.

Der findes ialt otte Grene i Aarhus Konference, hvoraf de tre er i Sønderjylland, hvilke sidste er nylig oprettet, og omendskønt Evangeliet har mødt endel Opposition i denne Landsdel er der allerede døbt tre i Sønderborg Gren, og der er Udsigt til flere Indlemmelser i en nær Fremtid. Af alle Grenene staar Randers øverst med Hensyn til Indlemmelser, idet der i denne Gren har været indlemmet seks siden 1ste Januar; derefter følger Esbjerg med fem, Aarhus, Odense og

Sonderborg med hver tre. Fra Odense rapporterer Forstander Philip Jensen, at deres Møder er saavel besøgte, at det har været nodvendigt at leje et større Lokale fra 1ste April.

Missionærerne har paabegyndt Skrifteuddelinger i Landsbyerne og vil paa Vejen til Hovedkvarteret, for at overvære Foraarskonferencen, besøge saa mange af de smaa Byer som mulig. De synes at være meget begejstret for at erholde denne Erfaring, som derved opnaaes. Vi ser alle med Glæde hen imod Tiden for vor Foraarskonferencen og Deres Nærværelse hos os, ved denne Lejlighed. De tilstedeværende Tegn viser, at der er mange fra Grenene, som vil mode med os, hvorfor en stor Tilslutning er forventet.

Med Hensyn til Arbejdet i Februar, da blev dette endel forhindret paa Grund af Influence Epidemien, som viste sig i hver Gren, men nu er Helbredstilstanden blandt Missionærerne atter god, og en god Aand gør sig gældende hos dem.

Med Hilsen, Deres Broder i Evangeliet,

Rasmus Michelsen.
Konferencepræsident.

DEN NORSKE MISSION.

AFLØSNING.

Ældste Olaf Vogeler, der i ca. tre Aar har virket som Missionær i den Norske Mission, er af Missionspræsident Martin Christophersen hæderlig afløst og forlod Norge med S/S »United States« den 12. Marts. Vi ønsker Broder Vogeler en god Fremtid i det nye Land.

Martin Christophersen,
Missionspræsident.

Thi den Herre, Herre gør ikke noget, uden at han har aabenbaret sin Hemmelighed for sine Tjenere, Profeterne.

(Luk. 10: 22.)

FORNUFTMÆSSIG TEOLOGI.

Af Dr. *John A. Widtsoe* af de Tolvs Raad.

(Fortsat fra Side 80.)

Efter at Adam var bleven udvist fra Edens Have, modtog han Besøg af en Engel, der fremlagde for ham den Filosofi, der laa til Grund for Menneskets Tilværelse. Ligeledes viste Engle sig for Enok, Noa, Abraham, Moses, Joseph Smith og en talrig Mængde andre Mennesker, som ikke er optegnede i Historien. Saadanne himmelske Personligheder er langt mere fremadskredne og udviklede end Mennesket, intelligente Væsener, som nøje kender Naturens Love, og som derfor ofte er i Stand til at kontrollere dem, er maaske stedse i Menneskets Nærhed, uagtet de er usynlige for vort naturlige Øje. Det er meget sandsynligt, at vi i Virkeligheden er omringet af saadanne usynlige, intelligente Aander. Udviklingen under Jordelivets Vandring berør hovedsagelig paa Menneskets personlige Bestræbelser; thi det maa tilsyneladende stole paa sig selv. Dersom Mennesker efter eget Ønske kunde opfordre synlige, overnaturlige Væsener til at hjælpe sig ud over Øjeblikkets Vanskeligheder, vilde dets Udvikling gennem personlig Stræben blive meget lille.

Uagtet det uendelig store Antal af himmelske Væsener, der er anvendelige, er det næsten lige saa vanskeligt at tro, at personlig Betjening er en Mulighed med Hensyn til de allerfleste af de utallige Paakaldelser, der opsendes til Gud. Derfor maa Gud være i Besiddelse af andre Midler, hvorved hans Vilje, efter eget Forgodtbefindende, kan blive befordret ud til Verdensrummets yderste Grænse.

Guds Aand — som ikke maa forveksles med den Helligaand, den Personlighed, der udgør det tredie Medlem af Guddommen — er det Medium, som Gud anvender i Universet til at meddele sin Vilje. Den hellige Guds Aand gennemtrænger alt i Universet, baade det materielle og det aandelige. Guds Vilje overføres gennem denne hellige Aand. Den udgør, hvad der billedlig talt kan benævnes som det store, traadløse Forbin-

delsessystem mellem Universets intelligente Væsener. Den hellige Aand er mættet med Intelligens; den opfanger Guds Ord og Guds Vilje, som de udgives af Gud selv eller af hans personlige Sendebud, og Budskabet føres videre, om det saa er til Verdensrummets fjerneste Egne. Den hellige Aand, formedelst dens intelligente Herredømme og dens uendelige Udstrækning, forener heleUniverset og holder det sammen som et mægtigt Hele. Formedelst dens Medvirken kan intet Væsen naa saa fjern en Egn i Universet, at det kan undgaa at blive Guds herskende Vilje underkastet.

Gud er altid hos os gennem denne Aand — »er nærmere end vort Aandedræt, ja nærmere end Haand og Fod«. Den hellige Aands jordiske Tilkendegivelser er i Almindelighed hentydede til som Naturens Kræfter. Det er tænkeligt, at Torden og Lynild, Himmellegemernes Bevægelser, Havets Ebbe og Flod og alle andre Fænomener, som Mennesket kender noget til, kun er Tilkendegivelser af Guds Vilje, saaledes som den meddeles og forsendes videre ved Hjælp af den uudtømmelige, uendelige, hellige Aand.

Ved den hellige Aand, som enhver er i Besiddelse af, kan Mennesket erholde Belæring fra Gud. Ved dens Hjælp modtager Mennesket Underretninger, som langt overgaar alt, hvad han paa almindelig Vis kan lære. Ved den kan Mennesket nemt sætte sig i Forbindelse med Gud, eller Gud med Mennesket. Naar en Person i Tro og Tillid fremsiger sin Bøn til Gud, indvirker dette paa den hellige Aand, og den Bedendes Begæring befordres videre, saa at Gud kan opfatte, hvad Menneskets Ønske er.

Denne Læresætning i en fornuftmæssig Teologi har paa en ganske beskeden Maade faaet sig en Genpart ved Udviklingen af det traadløse Telegrafsystem. Ifølge Videnskaben er Universet eller Verdensaltet fyldt med en flygtig Substans, den saakaldte Æther, paa hvis Bølger den traadløse Efterretning spreder sig gennem Universet; og den kan da opsnappes af enhver, der er i Besiddelse af et passende Modtagelsesapparat.

Den evige Optegnelse. Det uendelige Verdensrum er saa al-

deles gennemtrængt af den hellige Aand, at enhver Gerning, ethvert Ord og enhver Tanke er paa denne Maade optegnet og sendt videre, saa at alle kan læse den. Saaledes laver vi selv vor egen uforgængelige Livsoptegnelse. For den, der har bragt Orden i sit Liv, er Tanken herom en stor Velsignelse; men for saadanne, som lever et ugudeligt, ryggesløst Liv, er det i Sandhed skrækkeligt.

Den, der ejer Modtagelsesapparatet, og som holder i sin Haand Nøglen dertil, kan læse og tyde den hellige Aands Optegnelser — en uforgængelig Historie om alt, der har fundet Sted gennem Tidens Løb, gennem alle Verdens forbigangne Tidsaldre.

Denne alvorlige Tanke, at der i den hellige Aands Barm er optegnet alt, som henhører til Universet — vore inderste, hemmeligste Tanker, saa vel som vort ømmeste, svageste Haab — hjælper det tænkende Menneske til med sikrere Skridt at vandre fremad, stillet, som det er, midt iblandt Jordelivets mod hinanden stridende Indflydelser. Vi kan ikke skjule os for Mesteren.

(Fortsættes.)

Og dette Riges Evangelium skal prædikes i den ganske Verden til et Vidnesbyrd for alle Folk.

Hver den, som fornægter Sønnen, har ejheller Faderen; den, som bekender Sonnen, har ogsaa Faderen.

INDHOLD:

Hvorledes opnaas Guds Velsignelser 97
Rejseskildring fra Sverrig og Norge 100
Lev et moralsk Liv 104
Den Danske Mission 107
Et Brev 108
Den Norske Mission....... 109
Fornuftmæssig Teologi 110

SKANDINAVIENS STJERNE, Jesu Kristi Kirke af SidsteDages Helliges Organ i Danmark og Norge, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned og koster 6 Kroner pr. Aar eller 25 Øre pr. Nummer. Til Salg paa alle Missionens Kontorer.
Udgivet og forlagt af JOSEPH L. PETERSEN, Korsgade 11, Kbhvn. N.
Trykt hos F. E. Bording.